19/04/2023

Молитвени испраћај слушкиње Божје Радојке Перић

У уторак Светле седмице, 18. априла 2023. године, у Световазнесенском храму у Чуругу, служена је света заупокојна Литургија и опело поводом упокојења новопрестављене слушкиње Божје Радојке Перић, мајке Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија.

Заупокојну Литургију у молитвеном присуству Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија, служио је Преосвећени Епископ нишки г. Арсеније, уз саслужење преосвећене господе епископа шумадијског Јована, ремезијанског Стефана, мохачког Дамаскина, марчанског Саве, новобрдског Илариона, липљанског Доситеја и свештенства више епархија Српске Православне Цркве. Молитвено су присуствовали Преосвећена господа епископи врањски Пахомије, аустријско-швајцарски Андреј и осечкопољски и барањски г. Херувим, чланови породице почивше слушкиње Божје Радојке, свештенство више епархија Српске Православне Цркве, професори и студенти Православног богословског факултета Универзитета у Београду и

многобројни верни народ.

Чин опела над телом новопрестављене слушкиње Божје Радојке служио је Његово Блаженство Архиепископ охридски и македонски г. Стефан, уз саслужење високопреосвећеног митрополита преспанско-пелагонијског г. Петра и преосвећене господе епископа банатског Никанора, бачког Иринеја, шумадијског Јована, зворничко-тузланског Фотија, аустријско-швајцарског Андреја, нишког Арсенија, далматинског Никодима, осечкопољског и барањског Херувима, ваљевског Исихија, шабачког Јеротеја, хераклејског Климента, ремезијанског Стефана, мохачког Дамаскина, марчанског Саве, хвостанског Алексеја, новобрдског Илариона, јегарског Нектарија, липљанског Доситеја, топличког Петра и свештенства више епархија наше помесне Цркве.

На крају опела, Преосвећени Епископ зворничко-тузлански је изговорио слово над одром новопрестављене слушкиње Божје Радојке:

„Ваша Светости, Ваше Блаженство, Преосвећени владико бачки, Високопреосвећена господо архијереји, уважена господо и браћо архијереји, господине Председниче Републике Србије, господине Председниче Републике Српске, уважена господо представници Владе државе Републике Србије и Републике Српске, часни оци, уважена родбино покојне Радојке, драга браћо и сестре и драги Чуружани! По благослову Његове Светости и благослову владике бачког, добио сам ту част и тај благослов да кажем неку реч на опелу покојне Радојке.

Ми смо ових дана сви широм васељене празновали светло Васкрсење Христово, победу над смрћу, победу над нашим највећим непријатељем, а то је смрт. Много пута смо чули победоносни благослов: Христос васкрсе! Понављали смо га у црквама на богослужењима, у срцима својим. И овога тренутка, када испраћамо у вечност, у Царство небеско, душу покојне Радојке, мајке нашега патријарха Порфирија, исто то осећамо – исту крстоваскрсну радост.

Древна Црква и апостолска учења говоре да су свети апостоли ишли по свету после Распећа и Васкрсења Христовога и проповедали управо то – Крст и Васкрсење Христово. То је њихова философија, то је оно што су они донели као ново овоме свету. Са једне стране, дакле, Јевреји нису могли да прихвате ту проповед јер су сматрали да је она неприхватљива за њих, да је она саблажњива за њих, да они не могу да разумеју да Бог Који је створио свет и читав космос – Саваот, Господ над силама и војскама и небеским и земаљским

– буде распет на крст и да буде, да тако условно кажем, поражен од Своје творевине, од Свога створења, од човека, од људи. То је просто за њих било немогуће. Зато је та апостолска проповед била за њих просто саблажњива.

Са друге стране, Грци који су били вешти у философији, много тога су могли разумети о Логосу Који се очовечио и у учењу да је Бог Логос Креатор читаве творевине, али нису могли да разумеју да тај узвишени Бог може да постане Човек, да може да се обуче у материјално људско тело, јер су имали негативно учење уопште о творевини као таквој, јер је она била нешто ниже, пропадљиво и зло. Тако је, дакле, та апостолска проповед текла. Прихватали су је већином народи незнабожачки – Сиријци, Копти, Етиопљани, касније Европљани преко Грка и касније је проповед дошла у Европу и у царски град Рим. Тако се, ево, проширила касније, у време наше, преко светих Кирила и Методија, међу Словене и касније, у 10. веку, утврдила се потпуно међу словенским народима. То је оно што, уствари, Црква сведочи и говори – да су Крст и Васкрсење суштина нашега живота и да ми живимо Крстом и Васкрсењем, духовним животом у Христу.

Са друге стране, Оци су говорили да за све људе који поверују у Христа и крсте се постоји мера њиховога подвига. Оно што свето Јеванђеље говори о трострукој природи или трострукој врсти подвига, да неко може умножити дарове до тридесет, до шездесет, до сто. То су Оци говорили да човек може достићи духовни ниво роба, духовни ниво најамника и духовни ниво сина или кћери у духовном животу. Дакле, и када смо постали хришћани, и када смо примили свето Крштење, и када смо примили у себе Васкрслога Христа, постоји мера нашег подвига – да ми узрастамо и да се ми, уствари, успињемо на лествици спасења, у лествици блаженстава, како је речено у Јеванђељу, у лествицама светог Јована Лествичника и другим аскетским лествицама; како човек достиже ниво за који га је Бог наменио, на који га је Бог призвао. Тако је, дакле, наш живот у Цркви крстоваскрсан – борба са собом, распињање непрестано у себи старог човека, да би из нас васкрсавао Христос.

Зашто ово говорим? Ово говорим свесно да бих направио један увод у неку реч коју можда могу само да кажем, да одмуцам, да се опростим од наше тетка-Радојке, коју сам добро познавао, као што сам познавао њеног супруга, покојног Радивоја. А, ево, сада службујем у Епархији зворничко-тузланској, управо одакле су они родом – покојни Радивој из села Црнче, код Дервенте, а покојна Радојка из суседног села Појезне. И кад год одем тамо, верујте, људи питају прво за нашег Патријарха, а потом и за све наше људе које су из тога краја. Добри, честити људи, људи који су из народа, са народом, живе

делајући својим рукама и чувају природу, чувају екологију и чувају тамо своје светиње.

Покојна тетка-Радојка, како смо је ми звали, подигла је троје деце заједно са покојним Радивојем: нашег Патријарха, који је световно име имао Првослав, да буде духовни отац читавога нашега народа – Бог га је на то призвао и његова мисија је управо у том Крсту и Васкрсењу и то сви осећамо и сви видимо и сви најдубље са њим доживљавамо; други син, отац Срђан, је парохијски свештеник у Сомбору и има осморо деце – Бог је њега благословио са многом децом, да буду и они сутра апостоли и проповедници Јеванђеља Христовога; и, на крају, сестра Жељка, која такође има петоро-шесторо деце и они су православни хришћани, Срби, живе овде у Чуругу, Чуружани наши.

Оно што бих рекао још за блаженопочившу нашу сестру у Христу, тетка-Радојку, то је да кад смо је сусретали, њен лик је био миран, био је умиљат не на вештачки начин. Некако се осећала утеха у њеној близини и видело се да уствари она јесте преживела, можемо рећи, тај крст свој који морамо сви да проживимо, доласком, пресељењем из Босне и Херцеговине овде у Војводину, као што су многи дошли – потпуно нови почетак са троје деце, подизати, борити се, није било лако. Ја добро знам да су се заиста борили и покојни Радивој и тетка-Радојка да своју децу подигну као честите, добре људе. И, ево, Бог даде да се из њихове куће подигне наш Патријарх српски Порфирије.

Нека Бог буде милостив нашој Радојки. Нема човека да живи, а да не греши, Једини је Господ без греха и правда је Његова правда вечна, а реч је Његова истина. Зато се овога тренутка молимо да јој Бог буде милостив и да је прими у Царство небеско. Нека Бог буде милосрдан према нашој Радојки, да је прими у Царство небеско, а ми да је непрестано имамо у својим молитвама и да се, ако можемо, угледамо на њен живот који је био скроман, подвижнички, али је био препун љубави; није своју децу никада напуштала и хвала Богу да их је извела на прави пут, пут хришћански, пут српски и пут православни. Бог да јој душу прости и дарује Царство небеско!”

Опелу мајке Светејшег Патријарха српског присуствовали су: председник Републике Србије г. Александар Вучић, председник Републике српске г. Милорад Додик, потпредседник Владе Србије и министар одбране г. Милош Вучевић, министар за рад, запошљавање, борачка и социјална питања г. Никола Селаковић, министар унутрашњих послова г. Братислав Гашић, директор Безбедносно-информативне агенције г. Александар Вулин, директор Пошта Србије Зоран Ђорђевић, директор Србијагаса г. Душан Бајатовић, Епископ будимски г. Лукијан, Надбискуп београдски монс.

Ладислав Немет, бискуп Евангеличке Словачке Цркве а. в. у Србији г. Јарослав Јаворник и многобројне личности из културног, научног и јавног живота Србије.

ено је на Сава, уз

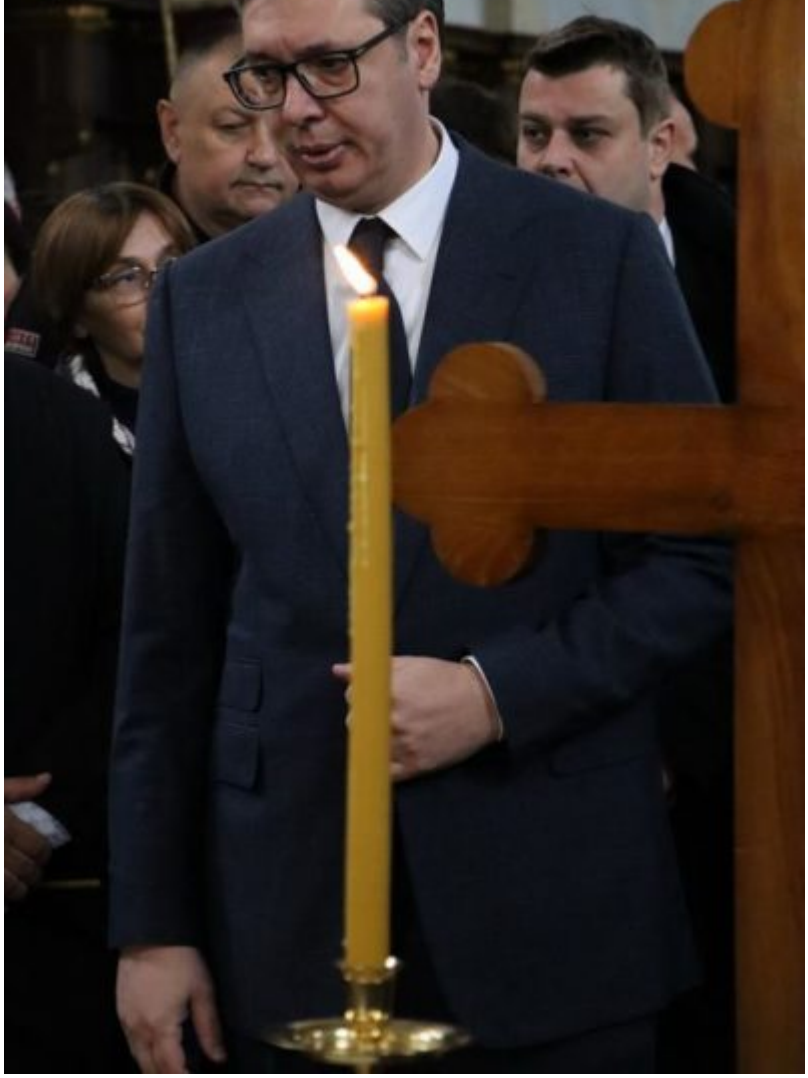

ЦАР СЛАВЕ

ВЕЛИКИ ТРЕБНИК

ХРАМ

spc.rs